

२०७२ मंसिर २४ बिहीबार १०-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन
“मीठे बच्चे- यो पतित दुनियाँ एउटा पुरानो गाउँ हो, यो तिमी रहन लायक छैन, तिमी अब नयाँ
पावन दुनियाँमा जानु छ ।”

प्रश्न:- बाबाले आफ्नो बच्चाहरूलाई उन्नतिको कुनचाहिँ एउटा युक्ति बताउनुहुन्छ ?

उत्तर:- प्यारा बच्चाहरू ! तिमी आज्ञाकारी बनेर बापदादाको मतमा चलिराख । बापदादा दुवै सँगै
हुनुहुन्छ, त्यसैले यदि यिनको निर्देशनमा चल्दा कुनै नोक्सान भयो भने पनि जिम्मेवार
बाबा हुनुहुन्छ, सबै ठीक गरिदिनुहुन्छ । तिमीले आफ्नो मत नचलाऊ, शिव बाबाको मत
सम्भेर चलिरह्यौ भने धेरै उन्नति हुन्छ ।

ओम् शान्ति । पहिलो मुख्य कुरा रूहानी बच्चाहरूलाई रूहानी बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- आफूलाई
आत्मा निश्चय गरेर बस, बाबालाई याद गर्नु भने तिम्रो सबै दुःख दूर हुन्छ । तिनीहरूले आशीर्वाद
दिन्छन् नि । यहाँ बाबाले पनि भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! तिम्रो सबै दुःख दूर हुन्छन् । केवल
आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर । यो त अति सहज छ । यो हो प्राचीन सहज राजयोग ।
प्राचीनको पनि समय त हुनुपर्छ नि । धेरै पहिले पनि कति ? बाबा सम्झाउनु हुन्छ- पूरा ५ हजार
वर्ष पहिले यो राजयोग सिकाएको थिएँ । यो बाबा सिवाय कसैले सम्झाउन सक्दैन र बच्चाहरू
बाहेक कसैले बुझ्न सक्दैन । गायन पनि छ- आत्मा बच्चाहरू र परमात्मा बाबा अलग रहे
बहुकाल..... बाबा पनि भन्नुहुन्छ- तिमी सिँढी भर्दै पतित बन्यौ । अहिले स्मृति आयो । सबै
पुकार्छन्- हे पतित-पावन..... कलियुगमा पतित नै हुन्छन् । सत्ययुगमा हुन्छन् पावन । त्यो हो नै
पावन दुनियाँ । यो पुरानो पतित दुनियाँ रहन लायक छैन । तर मायाको पनि प्रभाव कुनै कम
छैन । यहाँ त हेर, १००-१२५ तलाको ठूलो-ठूलो भवन बनाइरहन्छन् यसलाई मायाको पम्प
भनिन्छ । मायाको आकर्षण यस्तो छ, कसैलाई स्वर्ग जाऔं भनेमा भनिदिन्छन्- हाम्रो लागि स्वर्ग त
यहाँ नै छ, यसलाई मायाको आकर्षण भनिन्छ । तर तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- यो त पुरानो गाउँ
हो, यसलाई भनिन्छ नर्क, पुरानो दुनियाँ । त्यो पनि रौरव नर्क । सत्ययुगलाई भनिन्छ नै स्वर्ग । यो
शब्द त हुन्छ नि । यसलाई पतित दुनियाँ त सबैले भन्छन् । पावन दुनियाँमा यो स्वर्ग थियो ।
स्वर्गलाई भनिन्छ नै पावन दुनियाँ, नर्कलाई पतित दुनियाँ भनिन्छ । यति सहज कुरा पनि किन
कसैको बुद्धिमा आउँदैन ! मनुष्य कति दुःखी छन् । कति लडाईँ-भगडा आदि भइरहन्छ । दिन-
प्रतिदिन बम आदि पनि यस्तो बनाइरहन्छन्, जुन खस्ने बित्तिकै मनुष्य खतम हुन्छन् । तर तुच्छ
बुद्धि मनुष्यले बुझ्दैनन्- अब के हुँदैछ । के हुनेवाला छ ? यो कुरा बाबा सिवाय कसैले बुझाउन
सक्दैन । पुरानो दुनियाँको विनाश हुनु छ र नयाँ दुनियाँको स्थापना पनि गुप्त रूपमा भइरहेको छ ।

तिमी बच्चाहरूलाई भनिन्छ नै गुप्त योद्धा । कसैले कहाँ सम्झन्छन् र- तिमीहरू लडाईँ गरिरहेका
छौ ? तिम्रो लडाईँ हो नै ५ विकारसँग । सबैलाई भन्छौ- पवित्र बनौ । एक बाबाको सन्तान हौ नि ।
प्रजापिता ब्रह्माका बच्चाहरू त सबै भाइ-बहिनी भए नि । सम्झाउने बडो युक्ति चाहिन्छ । प्रजापिता
ब्रह्माका त धेरै बच्चाहरू छन्, एक मात्रै त होइन । नाम नै छ प्रजापिता । लौकिक पितालाई
कहिल्यै प्रजापिता भनिदैन । प्रजापिता ब्रह्मा हुन् त्यसैले उनका सबै बच्चाहरू आपसमा भाइ-बहिनी,
ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू भए नि । तर बुझ्दैनन् । मानौं पत्थर बुद्धि छन्, बुझ्ने कोसिस पनि गर्दैनन् ।
प्रजापिता ब्रह्माका बच्चाहरू भाइ-बहिनी भए । विकारमा त जान सक्दैनन् । तिम्रो बोर्डमा पनि

२०७२ मंसिर २४ बिहीबार १०-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

प्रजापिता शब्द धेरै आवश्यक छ । यो शब्द त अवश्य राख्नुपर्छ । केवल ब्रह्मा लेख्नाले यति जोडदार हुँदैन । त्यसैले बोर्डमा पनि सही शब्द लेखेर सुधारनुपर्छ । यो हो धेरै आवश्यक शब्द । ब्रह्मा नाम त स्त्रीको पनि हुन्छ । नाम नै पुगेको छैन, त्यसैले पुरुषको नाम स्त्रीमा राखिदिन्छन् । यति नाम ल्याऊन् कहाँबाट ? हो त सबै ड्रामा प्लान अनुसार । बाबाको वफादार, आज्ञाकारी बन्न कुनै सानी आमाको घर होइन । बाबा र दादा दुवै सँगै हुनुहुन्छ नि । बुझ्न सक्दैनन् को हुनुहुन्छ ? त्यसैले शिवबाबा भन्नुहुन्छ— मेरो आज्ञालाई पनि बुझ्न सक्दैनन् । उल्टो भनून् या सुल्टो, तिमीले सम्भ शिवबाबाले नै भन्नु भएको हो । त्यसको जिम्मेवार बाबा हुनुहुन्छ । यिनको निर्देशनमा चल्दा कुनै नोक्सान भयो भने पनि जिम्मेवार उहाँ भएकाले, उहाँले सबै ठीक गरिदिनुहुन्छ । शिवबाबाको नै सम्भेर चल्थो भने तिम्रो उन्नति धेरै हुन्छ । तर मुश्किल कसैले बुझ्दछ । कोही फेरि आफ्नो मतमा चलिरहन्छन् । बाबा कति टाढाबाट आउनुहुन्छ तिमी बच्चाहरूलाई निर्देशन दिन, सम्भाउन । अरू कसैसँग यो आध्यात्मिक ज्ञान त छँदै छैन । सारा दिन यो चिन्तन चल्नुपर्छ— के लेखौं जुन मनुष्यले बुझून् ! यस्तो यस्तो सीधा शब्द लेख्नुपर्छ जसमा मनुष्यहरूको दृष्टि परोस् । तिमीले यसरी सम्भाऊ, कसैले प्रश्न सोध्ने आवश्यकता नै नपरोस् । भन, बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्भेर मलाई याद गर्थौ भने सबै दुःख दूर हुन्छ । जो राम्रोसँग यादमा रहन्छन् उनैले उच्च पद पाउँछन् । यो त सेकेण्डको कुरा हो । मनुष्य के-के सोधिरहन्छन्— तिमीले केही पनि नबताऊ । भन, धेरै सोध्नु पर्दैन । पहिले एउटा कुरा निश्चय गर्नुहोस्, प्रश्नको धेरै जंगलमा जानाले फेरि निक्किले बाटो मिल्दैन । जस्तै कुहिरोमा मनुष्य अलमलिन्छन् भने फेरि निक्किले सक्दैनन्, यो पनि यस्तै हो । मनुष्य कहाँबाट कहाँ माया तर्फ जान्छन् । यसैले पहिले सबैलाई एउटै कुरा बताऊ— तपाईं त अविनाशी आत्मा हुनुहुन्छ । बाबा पनि अविनाशी हुनुहुन्छ, पतित-पावन हुनुहुन्छ । तिमी पतित हो । अब या त घर जानु छ या नयाँ दुनियाँमा । पुरानो दुनियाँमा अन्तिमसम्म आइरहन्छन् । जसले पूरा पढ्दैन ऊ त अवश्य अन्तिममा आउँछ । कति हिसाब छ, फेरि पढाइबाट पनि बुझिन्छ पहिले को जान्छ ? विद्यालयमा पनि निशानी देखाउँछन् नि । दौड लगाएर हातले छोएर आऊ । पहिलो नम्बरलाई इनाम मिल्छ । यो हो बेहदको कुरा । बेहदको इनाम मिल्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— यादको यात्रामा रहने गर । दैवी गुण धारण गर्नु छ । सर्वगुण सम्पन्न यहाँ बन्नु छ । यसैले बाबा भन्नुहुन्छ चार्ट राख । यादको यात्राको पनि चार्ट राख्यौ भने थाहा हुन्छ— हामी फायदामा छौं या घाटामा ? तर बच्चाहरूले राख्दैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ तर बच्चाहरूले गर्दैनन् । धेरै कमले गर्छन् यसैले माला पनि कति थोरैको नै हुन्छ । ८ ले विशेष छात्रवृत्ति लिन्छन् फेरि १०८ प्लसमा रहन्छन् नि । प्लसमा को जान्छन् ? बादशाहहरू र रानीहरू । धेरै कम मात्र फरक रहन्छ ।

त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— पहिले आफूलाई आत्मा सम्भ र बाबालाई याद गर— यही हो यादको यात्रा । केवल यही बाबाको सन्देश दिनु छ । बक्-बक् गर्ने आवश्यकता छैन, मनमनाभव । देहको सबै सम्बन्ध छोडेर पुरानो दुनियाँमा सबैलाई बुद्धिद्वारा त्याग गर्नु छ किनकि अब फर्केर जानु छ, अशरीरी बन्नु छ । यहाँ बाबाले याद दिलाउनुहुन्छ फेरि सारा दिनमा बिल्कुल याद पनि गर्दैनन्, श्रीमतमा चल्दैनन् । बुद्धिमा बस्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ— नयाँ दुनियाँमा जानु छ भने तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु छ । बाबाले हामीलाई राज्य-भाग्य दिनुभयो, हामीले फेरि यसरी गुमायौ, ८४ जन्म लियौं । लाखौं वर्षको कुरा होइन, धेरै बच्चाहरूले बाबालाई नजान्नाको कारण धेरै प्रश्न

२०७२ मंसिर २४ बिहीबार १०-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन सोधिरहन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— पहिले म एकलाई याद गर्‍यो भने पाप कट्छ र दैवी गुण धारण गर्‍यो भने देवता बन्छौ, अरू केही सोध्न आवश्यक छैन। बाबालाई नचिन्नाले बक्-बक् गरेर स्वयं पनि अलमलिन्छन् फेरि दिक्क हुन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— पहिले एक बाबालाई जानेपछि सबैथोक जान्दछौ। मद्दारा मलाई जानेपछि तिमीले सबैथोक जान्दछौ। बाँकी जान्नुपर्ने केही रहँदैन। यसैले ७ दिन राखिन्छ। ७ दिनमा धेरै बुझ्न सक्छन्। तर नम्बरवार बुझ्नेवाला हुन्छन्। कोही त केही पनि बुझ्दैनन्। उनीहरू के राजा-रानी बन्छन्? एकजना माथि राजाई गर्छन् र? हरेकले आफ्नो प्रजा बनाउनु छ। धेरै समय व्यर्थमा गुमाउँछन्। बाबा त भन्नुहुन्छ बिचारा हुन्। जति उच्च पदवाला हुन्, तर बाबा जान्नुहुन्छ— यो त सबै थोक माटोमा मिल्नु छ। बाँकी थोरै समय छ। विनाशकाले विपरीत बुद्धि वालाको त विनाश हुनु छ। हामी आत्माहरूको प्रीत बुद्धि कति छ, त्यो त बुझ्न सक्छन्। कोही भन्छन्— एक-दुई घण्टा याद रहन्छ! के लौकिक पितासँग तिमी एक-दुई घण्टा प्रीत राख्छौ र? सारा दिन बाबा-बाबा भनिरहन्छौ। यहाँ भन्न त बाबा-बाबा भन्छन् तर हड्डी प्रीत कहाँ छ र! बारम्बार भन्नुहुन्छ— शिवबाबालाई याद गरिराख। यथार्थ याद गर्नु छ। चलाखी चलन सक्दैन। धेरै छन् जसले भन्छन्— म त शिवबाबालाई धेरै याद गर्छु फेरि त उड्नुपर्ने हो। बाबा बस्, म त जान्छु सेवामा, धेरैको कल्याण गर्न। जति धेरैलाई पैगाम दिन्छौ, उति यादमा रहन्छौ। धेरै बच्चीहरूले भन्छन्— बन्धन छ। अरे, बन्धन त सारा दुनियाँलाई छ, बन्धनलाई युक्तिले काट्नु छ। युक्तिहरू धेरै छन्। सम्भ्र भोलि मर्‍यो भने फेरि बच्चाहरू कसले सम्हाल्छ? अवश्य कोही न कोही सम्हाल्नेवाला निक्किन्छन्। अज्ञान कालमा त अर्को विवाह गर्छन्। यस समय त विवाह पनि समस्या हो। कसैलाई थोरै पैसा दिएर भन— बच्चाहरूको सम्हाल गर। तिम्रो यो मरजीवा जन्म हो नि। जीवन छँदै मर्‍यो, फेरि पछि कसले सम्हाल्छ? अवश्य नर्स राख्नुपर्छ। पैसाले के हुन सक्दैन? बन्धनमुक्त अवश्य बन्नु छ। सेवाको सोख हुने आफैं भाग्छन्। दुनियाँबाट मरिसक्यौ नि। यहाँ त बाबा भन्नुहुन्छ— मित्र-सम्बन्धी आदिको पनि उद्धार गर। सबैलाई पैगाम दिनु छ— मनमनाभवको ताकि तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बनून्। यो बाबाले नै भन्नुहुन्छ, अरू त माथिबाट आउँछन्। उनको प्रजा पनि उनको पछि आइरहन्छन्। जस्तै क्राइस्ट सबैलाई तल लिएर आउँछन्। तल पार्ट खेल्दा-खेल्दा जब अशान्त हुन्छन् अनि भन्छन्— हामीलाई शान्ति चाहियो। बसेका त थिए शान्तिमा। फेरि धर्म स्थापकको पछि आउनुपर्छ। फेरि भन्छन्— हे पतित-पावन आउनुहोस्। कस्तो खेल बनेको छ। उनीहरू अन्त्यमा आएर लक्ष्य लिन्छन्। बच्चाहरूले साक्षात्कार गरेका छन्। आएर मनमनाभवको लक्ष्य लिन्छन्। अहिले तिमी भिकारीबाट राजकुमार बन्छौ। यस समय जो धनवान् छ, ऊ भिकारी बन्छ। आश्चर्य छ। यस खेललाई थोरै पनि कसैले जान्दैन। सारा राजधानी स्थापना भइरहेको छ। कोही त गरिब पनि बन्छन् नि। यो बडो दूरादेश बुद्धिले बुझ्ने कुरा हो। अन्त्यमा सबै साक्षात्कार हुन्छ— हामी कसरी ट्रांसफर हुन्छौं। तिमी पढ्छौ, नयाँ दुनियाँको लागि। अहिले छौ संगममा। पढेर पास गर्छौं अनि दैवी कुलमा जान्छौ। अहिले ब्राह्मण कुलमा छौ। यो कुरा कसैले बुझ्न सक्दैन। भगवान्‌ले पढाउनु हुन्छ, थोरै पनि कसको बुद्धिमा बस्दैन। निराकार भगवान् अवश्य आउनुहुन्छ नि। यो ड्रामा बडो अद्भुत बनेको छ, यसलाई तिमीले जान्दछौ, पार्ट खेलिरहेका छौ। त्रिमूर्तिको चित्रमा पनि सम्झाउनुपर्छ— ब्रह्माद्वारा स्थापना। विनाश त स्वतः हुनु नै छ। केवल नाम राखिदिएका छन्। यो पनि ड्रामा बनेको छ। मुख्य कुरा हो— आफूलाई आत्मा सम्भरेर बाबालाई

२०७२ मंसिर २४ बिहीबार १०-१२-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन याद गन्यौ भने खिया उत्रिन्छ। विद्यालयमा जति राम्रोसँग पढ्छन्, उति धेरै आमदानी हुन्छ। तिमीलाई २१ जन्मको लागि स्वास्थ्य, सम्पत्ति मिल्छ, कम कुरा हो र? यहाँ सम्पत्ति त छ तर समय छैन, जुन छोरा-नातिले खाऊन्। बाबाले सबैथोक यस सेवामा लगाइदिए त्यसैले कति जम्मा भयो। सबैको कहाँ जम्मा हुन्छ र! यति लखपति छन्, पैसा काममा आउँदैन। बाबाले लिनु नै हुन्न, जुन फेरि दिन परोस्। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बन्धन काट्ने युक्ति रच्नु पर्छ। दिलदेखि बाबासँग प्रीत राख्नु छ। सबैलाई बाबाको पैगाम दिएर सबैको कल्याण गर्नु छ।
- २) दूरदेशी बुद्धिद्वारा यस बेहदको खेललाई बुझ्नु छ। भिकारीबाट राजकुमार बन्नको लागि पढाइमा पूरा ध्यान दिनु छ। यादको सच्चा-सच्चा चार्ट राख्नु छ।

वरदानः— सदा भगवान् र भाग्यको स्मृतिमा रहने सर्वश्रेष्ठ भाग्यवान भव

संगमयुगमा चैतन्य स्वरूपमा भगवान्ले बच्चाहरूको सेवा गरिरहनु भएको छ। भक्ति मार्गमा सबैले भगवान्को सेवा गर्छन् तर यहाँ चैतन्य ठाकुरहरूको सेवा स्वयं भगवान्ले गर्नुहुन्छ। अमृतबेला उठाउनुहुन्छ, भोग खुवाउनुहुन्छ, सुताउनुहुन्छ। रिकर्डमा सुत्ने र रिकर्डमा उठ्ने वाला, यस्तो अति प्रिय वा सर्वश्रेष्ठ भाग्यवान् ब्राह्मण हौं— सदा यसै भाग्यको खुशीमा झुलिरहने गर। केवल बाबाको प्रिय बन, मायाको होइन। जो मायाको प्रिय बन्छन् उनीहरू धेरै खराब बन्छन्।

स्लोगनः— आफ्नो हर्षितमुख चेहराद्वारा सर्व प्राप्तिहरूको अनुभूति गराउनु नै वास्तविक सेवा हो।

✽ शब्दार्थः— प्लस= थप।